

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Κυριάκος Μουρατίδης

Επιλέγω την έννοια «συγκρούσεις»,
σε αντιπαράθεση με τον συμβιβασμό

■ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΓΟΥΤΑ

• Η κοινωνία δεν μπορεί να μας κατατάσσει στη συνείδησή της ως σοβαρούς και αξιοπρεπείς επιστήμονες και επαγγελματίες, τη στιγμή που έχουμε ένα πλαίσιο λειτουργίας, με βάση το οποίο τόσους μήνες μετά τις εκλογές, το Επιμελητήριο δεν έχει ακόμη εκλέξει τον πρόεδρο και τη νέα του διοίκηση.

• Στη διαδικασία τακτοποίησης των επαγγελματικών δικαιωμάτων δεν πρέπει να παραβλέψουμε τις ανάγκες του συνόλου των ανθρώπων του κλάδου: μηχανικών και υπομηχανικών αποφοίτων των ΤΕΙ.

• Η απόφαση που ελήφθη στη Μπολόνια, με τα 3+2 έτη σπουδών, πιστεύουμε ότι θα ανατρέψει όλο το εκπαιδευτικό σύστημα καθώς και το πρόγραμμα σπουδών και θα βάλει τα πράγματα σε νέες βάσεις. Αν δεν γίνει κάτι σήμερα, αύριο θα είναι αργά.

Έτοιμος ακόμη και για συγκρούσεις, ώστε να αποφύγει συμβιβασμούς στα θέματα που αφορούν τους Έλληνες μηχανικούς, δηλώνει ο νεοεκλεγείς πρόεδρος της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ/ΤΚΜ, Κυριάκος Μουρατίδης, στην πρώτη συνέντευξή του μετά την εκλογή του.

Μιλώντας στο «Τ», ο κ. Μουρατίδης εξηγεί ότι μία από τις προτεραιότητες της θητείας του θα είναι η αναβάθμιση του ρόλου του μηχανικού στην ελληνική κοινωνία, «ώστε να μην επιτρέπεται να ταυτίζεται το επάγγελμά μας με τις υπηρεσίες της διαφθοράς».

Υπογραμμίζει ότι το θεσμικό πλαίσιο του ΤΕΕ πρέπει να αλλάξει άμεσα, καθώς η κοινωνία δεν μπορεί να «δει» θετικά έναν φορέα που, μήνες μετά τις εκλογές του, δεν έχει ακόμη αναδείξει την καινούργια διοίκησή του κεντρικά.

Παρουσιάζει τις θέσεις και τις προτάσεις του για το μητρώο κατασκευαστών ιδιωτικών έργων, τα επαγγελματικά δικαιώματα των μηχανικών, το ΤΣΜΕΔΕ και τις αυξήσεις στις αμοιβές των μηχανικών, ενώ επισημαίνει ότι, στα επόμενα χρόνια, τα έργα που πρέπει να διεκδικήσει η Θεσσαλονίκη είναι τα «μικρά», που αποδεικνύονται μεγάλα για την καθημερινότητα των πολιτών.

■ Ξεκινώντας από τα «βασικά»: ποιες είναι οι προτεραιότητές σας, ως προέδρου της αντιπροσωπείας του ΤΕΕ/ΤΚΜ, για τα επόμενα τρία χρόνια;

Συμμετέχω στα συνδικαλιστικά εδώ και αρκετά χρόνια, μέσα από μια μη κομματική παράταξη. Η εμπλοκή μου αυτή στα συνδικαλιστικά με έχει πείσει ότι οι στόχοι που τίθενται με την αρχή μιας θητείας -όπως τώρα σε ό,τι με αφορά από τη θέση του προέδρου της αντιπροσωπείας- απαιτούν εργατικότητα, προτάσεις και αν χρειαστεί συγκρούσεις σε όλα τα επίπεδα. Η λέξη «συγκρούσεις» δεν είναι τυχαία, αλλά την επιλέγω σε αντιπαράθεση με τη λέξη «συμβιβασμός».

Το σίγουρο είναι, πάντως, ότι προτεραιότητα για όλους τους μηχανικούς, εδώ και χρόνια, ήταν και παραμένει μέχρι σήμερα, να δοθούν απαντήσεις και λύσεις στα απλά καθημερινά προβλήματα: αυτό θα πρέπει να επιδιωχθεί ώστε να δοθούν επί τέλους οι απαντήσεις και λύσεις.

Γνωρίζω εκ των προτέρων ότι μπορεί να χρειαστούν συγκρούσεις για να υπάρξουν αποτελέσματα. Όμως, μέσα από την επίλυση αυτών των προβλημάτων, θα προκύψει και η ποιοτική αναβάθμιση του ρόλου του μηχανικού στη συνείδηση της κοινωνίας και θα μπορέσουν να ομαλοποιηθούν και οι σχέσεις μεταξύ των μηχανικών.

Υπάρχουν δεδομένα που, δυστυχώς, χαρακτηρίζουν αρνητικά τους μηχανικούς. Είτε είναι ελεύθεροι επαγγελματίες είτε είναι υπάλληλοι, όλοι βρίσκονται μέσα σε μια ανοργάνωτη δομή του κράτους, το οποίο δεν μας έπεισε ότι προτίθεται να βρει τις απαραίτητες εκείνες λύσεις, έτσι ώστε να μην επιτρέπεται να ταυτίζεται το επάγγελμά

μας -και οι υπηρεσίες που συνδέονται με αυτές τις υπηρεσίες της διαφθοράς.

Οι μηχανικοί που βρίσκονται απέναντι στις υπηρεσίες, είτε αυτές είναι της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης είτε είναι του ΥΠΕΧΩΔΕ (π.χ. πολεοδομία, διεύθυνση Βιομηχανίας, αρχαιολογίες, δασαρχεία) αντιμετωπίζουν εδώ και χρόνια την ίδια πραγματικότητα: δηλαδή, υπηρεσίες που -λόγω της κακής οργάνωσής- αντί να τους διευκολύνουν στο έργο τους, ενισχύουν πολλές φορές με τη συμπεριφορά τους την έννοια της διαφθοράς.

Οι συνάδελφοι υπάλληλοι μηχανικοί οι οποίοι αμείβονται λιγότερο από όλους του πτυχιούχους άλλων ειδικοτήτων στο δημόσιο τομέα, είναι υποχρεωμένοι να εργάζονται σε απαράδεκτες συνθήκες, σε ακατάλληλους χώρους και με μεγάλο φόρτο δουλειάς. Και κυρίως, με μη κωδικοποιημένη νομοθεσία, κάτι που δεν διευκολύνει το έργο τους. Όλα τα παραπάνω, λοιπόν, θεωρώ ότι αποτελούν τα πεδία, στα οποία πρέπει να εστιασούμε τη δράση μας.

■ Κατά την εκτίμησή σας, υπάρχουν κάποια πεδία, στα οποία η Αντιπροσωπεία θα μπορούσε να «εξειδικεύσει» τη δράση της, σε σχέση με τη Διοικούσα Επιτροπή, με τρόπο ώστε η μία να συμπληρώνει και να ενισχύει -ακόμη πιο αποτελεσματικά- το έργο της άλλης;

Είμαι πεπεισμένος ότι, για όλα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, θα υπάρξει ομαλή συνεργασία με τον πρόεδρο της διοικούσας και την διοικούσα επιτροπή για την προώθηση όλων των θεμάτων. Πιστεύω ότι θα προκύψει σημαντικό έργο, που θα κριθεί στο τέλος της θητείας.

ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΤΕΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΑΜΕΣΑ

■ Το θέμα της αναμόρφωσης του θεσμικού πλαισίου του ΤΕΕ και της απευθείας εκλογής των διοικήσεων των οργάνων του από τους μηχανικούς απασχολεί -επί σειρά ετών τώρα- τον τεχνικό κόσμο και όχι μόνο. Πώς βλέπετε να εξελισσονται τα πράγματα σε αυτό το πεδίο και τι πιστεύετε ότι πρέπει να αλλάξει;

Όπως είναι γνωστό σε όλους, το θεσμικό πλαίσιο του ΤΕΕ πρέπει να αλλάξει άμεσα. Η κοινωνία δεν μπορεί να μας κατατάσσει στη συνείδησή της ως σοβαρούς και αξιοπρεπείς επιστήμονες και επαγγελματίες, τη στιγμή που έχουμε ένα πλαίσιο λειτουργίας, με βάση το οποίο πέντε μήνες μετά τις εκλογές, το Επιμελητήριο δεν έχει ακόμη εκλέξει τον πρόεδρο και τη νέα του διοίκηση.

Για τις αλλαγές του θεσμικού πλαισίου του ΤΕΕ, υπάρχουν προτάσεις και από την προηγούμενη αντιπροσωπεία, η οποία όμως παρά τις δεσμεύσεις της προηγούμενης διοίκησης, κεντρικά, δεν τόλμησε, δεν διεκδίκησε, δεν συγκρούστηκε, συμβιβάστηκε. Με τη νέα διοίκηση πιστεύω ότι θα υπάρξει μια άλλη νοοτροπία.

ΤΟ ΤΣΜΕΔΕ ΓΙΓΑΝΤΩΘΗΚΕ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΕ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ «ΕΦΑΠΑΣ»

■ Οι ρυθμίσεις για το ΤΣΜΕΔΕ στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, πιστεύετε ότι ικανοποιούν τα κύρια αιτήματα των ασφαλισμένων του Ταμείου; Θα επιθυμούσατε μεγαλύτερες συντάξεις για τους μηχανικούς και, αν ναι, πιστεύετε ότι θα ήταν εφικτό κάτι τέτοιο;

Μετά από είκοσι χρόνια, το ταμείο αυτό, το οποίο δεν πλήρωνε συντάξεις και δεν πλήρωνε «εφάπασ», κατάφερε και γιγαντώθηκε, έγινε το δεύτερο μεγάλο ταμείο του κράτους. Προφανώς, όταν καταλήγει με τη νέα ρύθμιση εκεί που κατέληξε, όλοι λέμε ότι είναι ένα βήμα μπροστά και βρίσκεται στον σωστό δρόμο. Πού είναι, όμως, οι διορισμένοι υπεύθυνοι τόσα χρόνια, οι οποίοι με τη μη σύνταξη αναλογιστικής μελέτης και με τη μη σύνταξη ισολογισμών, τα «κατάφεραν» έτσι, που αυτό το «θετικό», που έγινε σήμερα, δεν κατέστη δυνατόν να συμβεί τόσα χρόνια πριν; Δεν θα έπρεπε να ζητηθούν ευθύνες από κάποιους;

Υπάρχει, πάντως, πολύς δρόμος ακόμη, για να καλυφθούν τα κενά που θα ακολουθήσουν τη νέα ρύθμιση και αναφέρομαι κυρίως στις παροχές πρόνοιας. Οι υπουργικές αποφάσεις που θα ακολουθήσουν πρέπει να απαντήσουν σε πολλά αναπάντητα -ακόμη- ερωτήματα, είτε αυτά αφορούν τις πρόσθετες παροχές για τη γυναίκα μηχανικό είτε προτάσεις σε πολλούς τομείς, πολλές δε από αυτές έτυχαν ήδη της έγκρισης της κεντρικής αντιπροσωπείας.

ΦΤΑΙΝΕ ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ 18 ΧΡΟΝΙΑ;

■ Οι αυξήσεις στις αμοιβές των μηχανικών προκάλεσαν τη μείωση των οικοδομικών επιχειρήσεων και αιχμές κατά του ΤΕΕ. Τι θα απαντούσατε στους πολέμιους του συγκεκριμένου ποσοστού αύξησης;

Όπως είπα παραπάνω, το ταμείο μας γιγαντώθηκε, γιατί χρόνια τώρα δεν πλήρωνε. Έτσι λοιπόν, από το 1989 οι μηχανικοί περίμεναν την εφαρμογή του νόμου για την αύξηση των αμοιβών τους. Ποιος φταίει για αυτό; Οι μηχανικοί που περιμένουν 18 χρόνια; Εάν είχε γίνει η σταδιακή αύξηση των αμοιβών, σύμφωνα με τον νόμο, οι σημερινές αυξήσεις δεν θα προκαλούσαν την εχθρική στάση των οικοδομικών επιχειρήσεων, όπως δεν την προκάλεσαν οι δικηγόροι, οι συμβολαιογράφοι και όλοι όσων οι αμοιβές εξαρτώνται από την αντικειμενική αξία των ακινήτων. Κάποια στιγμή, όλα φτάνουν στα όρια τους, η υπομονή των μηχανικών είχε εξαντληθεί.

■ Το ζήτημα των επαγγελματικών δικαιωμάτων των μηχανικών έχει ανοίξει εδώ και χρόνια, αλλά δεν λέει να «κλείσει». Τι βλέπετε να γίνεται σε αυτό το πεδίο;

Με τα επαγγελματικά δικαιώματα πρέπει να ασχοληθούμε άμεσα, ώστε να ληφθούν αποφάσεις στη

βάση όλων αυτών, που μέχρι σήμερα λέει το ΤΕΕ. Δεν χρειάζεται να επαναλάβω τα ίδια. Το θέμα είναι πλέον ο τρόπος με τον οποίο θα διεκδικήσουμε τα αυτονόητα, ο οποίος πρέπει να είναι οπωσδήποτε δυναμικός.

Τα επαγγελματικά δικαιώματα πρέπει ασφαλώς να τακτοποιηθούν. Σε αυτή τη διαδικασία, όμως, δεν πρέπει να παραβλέψουμε τις ανάγκες του συνόλου των ανθρώπων του κλάδου: των μηχανικών, των υπομηχανικών αποφοίτων των ΤΕΙ και της σχέσης μεταξύ τους, ώστε να υπάρξει τελικά μία και ενιαία απάντηση για τα επαγγελματικά δικαιώματα στον κλάδο, που θα τους καλύπτει όλους.

Κατά την άποψή μου, επιστήμονας τριετούς θητείας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί μηχανικός. Είναι ξεκάθαρο: η φοίτηση πρέπει να είναι πενταετής και μάλιστα δια βίου. Η απόφαση που ελήφθη στη Μπολόνια, με τα 3+2 έτη σπουδών, πιστεύουμε ότι θα ανατρέψει όλο το εκπαιδευτικό σύστημα καθώς και το πρόγραμμα σπουδών και θα βάλει τα πράγματα σε νέες βάσεις. Αν δεν γίνει κάτι σήμερα, αύριο θα είναι αργά.

Σκεφτείτε ότι σήμερα τις άδειες για τους υπομηχανικούς – και τις νέες ειδικότητες των ΤΕΙ τις δίνει το Υπουργείο Παιδείας. Θεωρώ ότι μόνο το ΤΕΕ, ως θεσμοθετημένο τεχνικό όργανο και σύμβουλος του κράτους, θα έπρεπε να έχει αυτή την ευθύνη, για όλους τους μηχανικούς.

■ Ναι, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση μας πιέζει άμεσα προς αυτή την κατεύθυνση: Τι θα γίνει αν δεν είμαστε εγκαίρως έτοιμοι στο πεδίο των επαγγελματικών δικαιωμάτων;

Απλά, θα αναγκαστούμε να δεχτούμε βεβαιωμένα κάποιες πολιτικές αποφάσεις, που θα είναι προς λάθος κατεύθυνση για την ελληνική πραγματικότητα.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

■ Κατά την άποψή σας, τι πρέπει να πράξει το ΤΕΕ, για να βελτιώσει την κατάσταση γενικά για όλον τον κύκλο της οικοδομής, για καλύτερα έργα και για λιγότερα ατυχήματα;

Το ΤΕΕ πρέπει να ξεκινήσει μια ενημέρωση προς όλους όσους ασχολούνται με την οικοδομή, αρχής γενομένης από τους υπεργολάβους των σκυροδεμάτων ή των επιχρισμάτων και αυτών που ασχολείται με τοιχοποιία, φτάνοντας μέχρι και τον μηχανικό. Πρέπει να υπάρχει ενημέρωση και πιστοποίηση όλων των επαγγελματιών, αυτό μπορεί να γίνει με σύντομα σεμινάρια που θα δίνουν απαντήσεις σε κείρια ερωτήματα των κατασκευαστών και γενικά των ανθρώπων του κλάδου. Έτσι, θα έχουμε και λιγότερα ατυχήματα και καλύτερα έργα.

Επίσης, πρέπει οπωσδήποτε να προχωρήσει το μητρώο κατασκευαστών ιδιωτικών έργων. Γιατί σήμερα, ο οποιοσδήποτε μπορεί να ασχοληθεί με την οικοδομή, χωρίς καν να έχει έναν μηχανικό

υπεύθυνο, που να παρακολουθεί το έργο και να το ελέγχει σε όλη του την πορεία, διαρκώς. Έχει μόνο τον «επιβλέποντα», που τον καλεί η δεν τον καλεί κατά την εξέλιξη του έργου, στο τέλος όμως αν χρειαστεί είναι αυτός που θα πληρώσει τη νύφη.

Η ψήφισή του μητρώου πρέπει να προχωρήσει άμεσα, γιατί αυτό θα λειτουργήσει και σαν μοχλός για λιγότερη ανεργία –αφού πολλοί μη σχετικοί θα αναγκαστούν τελικά να συνεργαστούν με μηχανικούς– για οικονομικότερα και τεχνικά πιο άρτια έργα.

■ Το ΤΕΕ είναι ο θεσμοθετημένος τεχνικός σύμβουλος της Πολιτείας. Σε μια περίοδο που τα κονδύλια του Δ'ΚΠΣ βρίσκονται ante portas, ποιος πιστεύετε ότι πρέπει να είναι ο ρόλος του ΤΕΕ για την καλύτερη αξιοποίησή τους;

Για το Δ' ΚΠΣ, το ΤΕΕ πρέπει να έχει άποψη και θέση για την επιλογή των προγραμμάτων. Θεωρώ βέβαια ότι αυτό ανάγεται στη σφαίρα των πολιτικών αποφάσεων, αλλά το ΤΕΕ οφείλει και πρέπει να κάνει τις προτάσεις του.

■ Η Θεσσαλονίκη λαμβάνει πλέον αυτά που χρόνια ζητούσε (βλέπε μετρό, υποθαλάσσια αρτηρία κτλ). Πιστεύετε ότι ο τρόπος που θα γίνουν αυτά τα έργα είναι σωστός;

Θεωρώ πρώτα από όλα ότι τα έργα αυτά στην Θεσσαλονίκη γίνονται πολύ καθυστερημένα. Καλώς γίνονται, εφόσον αυτά υπακούν στις απαιτήσεις του χώρου και της περιοχής, αλλά καθυστερημένα και για να λειτουργήσουν σωστά, υπάρχουν προϋποθέσεις. Π.χ, για το μετρό, δεν το συζητάμε ότι είναι μια πάρα πολύ καλή πρόταση, εφόσον όμως συμπεριληφθούν αμέσως στο έργο και οι επεκτάσεις. Είναι κρίμα για έναν Θεσσαλονικιό να ακούει ότι κάνουν 10 σταθμούς στη Θεσσαλονίκη και 15 στην Αθήνα επέκταση του μετρό.

Η υποθαλάσσια, πάλι, μέσα από τις αλλαγές που σκέφτονται και πρέπει να γίνουν, θεωρώ ότι θα είναι πραγματικά μια λύση για την πόλη, υπό την προϋπόθεση όμως ότι θα ρυθμιστεί σωστά το θέμα με τις εξόδους της, διαφορετικά θα υπάρχει πρόβλημα, θα είναι ένα αποτυχημένο έργο και δεν θα έπρεπε να καταλήξει ως τέτοιο. Η σχετική μελέτη πρέπει να ολοκληρωθεί με βάση τις πραγματικές κυκλοφοριακές απαιτήσεις.

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

■ Ποια πιστεύετε ότι είναι τα επόμενα πεδία, στα οποία η Θεσσαλονίκη πρέπει να διεκδικήσει νέα έργα και δράσεις;

Τα επόμενα έργα είναι πολλά: πιστεύω ότι η Θεσσαλονίκη χρειάζεται να αποκτήσει φυσιογνωμία. Δεν έχει φυσιογνωμία. Επίσης, πρέπει να υπογραμμίσουμε το γεγονός ότι είναι η πιο βρώμικη πόλη της χώρας. Μια μέρα που φυσάει στη Θεσσαλονίκη, αποδεικνύεται εύκολα το πόσο βρώμι-

κη είναι, από το πόσο εύκολα τα σκουπίδια μας και η σκόνη διασχίζουν τους δρόμους και περνούν πετώντας από τη μία πλευρά στην άλλη. Η πόλη μας είναι πολύ πίσω σε αιωρούμενα και όχι μόνο. Το έχουν δείξει οι μελέτες.

Επίσης, είμαστε πίσω σε πάρκα και σε πράσινο. Τα πάρκα μας δεν είναι πάρκα πρασίνου, αλλά πάρκα ...αυτοκινήτων. Όπως άλλωστε και τα πεζοδρόμιά μας, που καταλαμβάνονται από ΙΧ και ψυγεία μικροπωλητών και περίπτερα –σούπερ μάρκετ. Ο κόσμος ψωνίζει στο πεζοδρόμιο πλέον, λόγω των παράνομων επεκτάσεων των καταστημάτων. Κάτι πρέπει να γίνει για αυτό. Το ΤΕΕ δεν είναι το όργανο που θα λύσει αυτά τα προβλήματα, είναι υποχρεωμένο όμως να τα επισημάνει.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

■ Θα μπορούσατε να σχολιάσετε με μία φράση-«κλειδί» τις έννοιες «Συνταγματική Αναθεώρηση» και «ιδιωτικά πανεπιστήμια»;

Σε ό,τι αφορά τη συνταγματική αναθεώρηση, πιστεύω κατ' αρχήν στην άποψη αυτής της κυβέρνησης, ότι πρέπει να γίνει πράγματι το Συνταγματικό Δικαστήριο. Και αυτό, γιατί το Συμβούλιο της Επικρατείας βρίσκεται μονίμως σε σύγκρουση με την κάθε κυβέρνηση, είτε πρόκειται για τη σημερινή είτε για την προηγούμενη. Είχαν και έχουν πάντα οι κυβερνήσεις μια κόντρα με το ΣτΕ, γιατί προσπαθεί να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει το Σύνταγμα όπως αυτό κρίνει. Ίσως λοιπόν, η ύπαρξη ενός Συνταγματικού Δικαστηρίου να λύνει θέματα πολύ σοβαρά και άμεσου προτεραιότητας. Πρώτα από όλα, γιατί με τη σημερινή κατάσταση είναι πολύ δύσκολο να προχωρούν σημαντικά έργα, είναι σχεδόν ουτοπία.

Για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια τώρα: θεωρώ ότι σε ένα κράτος στο οποίο η προηγούμενη κυβέρνηση διπλασίασε τον αριθμό των ιδιωτικών δημοτικών και των γυμνασίων και αρκετοί Έλληνες τελειώνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια στο εξωτερικό, γιατί νομίζουν ορισμένοι ότι θα υπάρξει διαφορά αν γίνουν ιδιωτικά και μέσα στη χώρα.

Είμαι ξεκάθαρα υπέρ της δημόσιας δωρεάν παιδείας, αλλά να υπάρχει όντως αυτή. Πρέπει να δούμε που βρισκόμαστε σήμερα. Έχουμε ιδιωτικά δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια, οι νέοι μας σπουδάζουν σε ιδιωτικά πανεπιστήμια έξω και μετά έρχονται στην Ελλάδα και ασκούν το επάγγελμα. Δεν μπορούμε να έχουμε αληθινή δημόσια δωρεάν παιδεία, όταν το μερίδιο που διαθέτει για αυτήν ο κρατικός προϋπολογισμός είναι τόσο μικρό, που δεν μπορεί να καλύψει σε τίποτα ένα πανεπιστήμιο. Θεωρώ λοιπόν ότι δεν θα υπάρξει κάποια διαφορά, αν και πρέπει να αποσαφηνιστεί τι εννοούν ο κύριος Καραμανλής και ο Κ. Παπανδρέου όταν μιλάνε για μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια.

• Από το 1989 οι μηχανικοί περίμεναν την εφαρμογή του νόμου για την αύξηση των αμοιβών τους. Ποιος φταίει για αυτό; Οι μηχανικοί που περιμένουν 18 χρόνια; Εάν είχε γίνει η σταδιακή αύξηση των αμοιβών, οι σημερινές αυξήσεις δεν θα προκαλούσαν την εχθρική στάση των οικοδομικών επιχειρήσεων.

• Η ψήφισή του μητρώου κατασκευαστών ιδιωτικών έργων πρέπει να προχωρήσει άμεσα, πρώτα από όλα γιατί αυτό θα λειτουργήσει σαν μοχλός για λιγότερη ανεργία και τεχνικά πιο άρτια έργα.

• Τα πεζοδρόμιά μας καταλαμβάνονται από ΙΧ, ψυγεία μικροπωλητών και περίπτερα –σούπερ μάρκετ. Ο κόσμος ψωνίζει στο πεζοδρόμιο πλέον. Κάτι πρέπει να γίνει για αυτό.

• Ίσως η ύπαρξη ενός Συνταγματικού Δικαστηρίου να λύνει θέματα πολύ σοβαρά και άμεσου προτεραιότητας. Πρώτα από όλα, γιατί με τη σημερινή κατάσταση με το ΣτΕ είναι πολύ δύσκολο να προχωρούν σημαντικά έργα, είναι σχεδόν ουτοπία.